

DRODZY BRACIA I SIOSTRY W CHRYSZTUSIE! ŻYJEMY W EPOCE PRZEMIAN

Kościół w Polsce przeżywa wraz z całym Narodem czas wielkich przemian. Ich znaczenia nie potrafimy często pojąć, tym bardziej, że dokonują się one w szybkim tempie i wpisują w nurt przeobrażeń, jakim poddany jest cały współczesny świat. W szczególności przewyciężenie komunizmu, które dokonało się najpierw w Polsce i to bez przelewu krwi, stało się punktem zwrotnym w dziejach Polski i innych państw Europy Środkowowschodniej. Przełom ten, witany powszechnie z radością i nadzieją, postawił nas jednak w obliczu zadań, które okazały się trudniejsze niż oczekiwaliśmy. Dziś widzimy wyraźnie, że nasz kryzys ma przede wszystkim charakter duchowy; że bez moralnego odrodzenia nawet najlepsze programy reform ekonomiczno-politycznych będą skazane na niepowodzenie. Ostatnie lata pokazały, jak głęboko nas dotknął ten duchowy kryzys, jak daleko odeszliśmy w życiu osobistym i publicznym od wierności Chrystusowi i Jego Ewangelii. Jeżeli w roku 1989 serca wielu Polaków przepełniał entuzjazm, to dziś wielu z nas ulega nastrojom zwątpienia i przygnębienia.

Nie możemy się tym nastrojom poddać, my, którzy wierzymy w miłosierną wszechmoc Boga i której tylekroć doznaliśmy. Ale musimy z pokorą przyznać, że potrzebujemy nawrócenia. My wszyscy. Potrzebuje go Polska, potrzebuje Kościół w Polsce. Dlatego wzywamy, aby nadchodzący rok duszpasterski 1995/96 zgodnie z pragnieniem duszpasterskim, uczynić rokiem pokuty: czasem poznania i wyznania naszych win, okazania skruchy i modlitwy o łaskę trwałego nawrócenia.

WEZWANIE DO POKUTY I NAWRÓCENIA

Ojciec święty Jan Paweł II wzywa do pokuty cały Kościół, zwłaszcza teraz na progu jubileuszowego roku 2000. W liście apostołskim, specjalnie na tę okoliczność napisanym, Papież podkreśla, że w przygotowaniu tego jubileuszu 'na plan pierwszy powinno wysunąć się pokutę i pojednanie' (p. 32). Kościół bowiem 'nie może przekroczyć progu nowego tysiąclecia, nie przynaglając swoich synów do oczyszczenia się przez pokutę z błędów, niewierności, niekonsekwencji i zaniedbań' (p. 33). Wezwanie do nawrócenia odnajdujemy w licznych homiliach i listach pasterskich obecnego Papieża, szczególnie w apelu o nową ewangelizację, skierowanym do narodów tradycyjnie katolickich, przeżywających jednak okres słabości swego chrześcijańskiego powołania. Wezwaniem tym obejmuje Papież także Polskę.

MOTYWY LEŻĄCE U PODSTAW ODWIEDZIN PANI Z FATIMY

Duchowe dzieje narodu polskiego naznaczone są szczególną bliskością Maryi. Prymas Tysiąclecia, Stefan Kardynał Wyszyński, zawierzył Maryi cały naród, oddając go Jej w macierzyńską niewolę miłości 'za wolność Kościoła'. Przez dziewięć lat poprzedzających Millennium Chrztu Polski Jasnogórska Pani przemierzała naszą ziemię. Odwiedziła każdą diecezję, każdą parafię, wzywając wszystkich do wierności Krzyżowi i Ewangelii. Dziś, po upływie trzydziestu lat od tamtej maryjnej pielgrzymki, kiedy wyrosło nowe pokolenie Polaków i cały kraj znalazł się w nowej sytuacji politycznej i ekonomicznej, chcemy znów błagać naszą Matkę o wstawiennictwo u Boga i łaskę nawrócenia. Szereg okoliczności skłania do tego, by za Patronkę naszej pokutnej pielgrzymki obrać tym razem Matkę Bożą Fatimską. Najpierw dlatego, że 'orędzie z Fatimy - jak podkreśla Ojciec święty - jest w swej istocie, tak

jak Ewangelia, wezwaniem do nawrócenia i pokuty' (homilia z Fatimy, 13 maja 1982). Fatimskie nawiedzenie w naszej ojczyźnie wpisuje się więc w czas nowej ewangelizacji, poprzedzając bezpośrednio fazę trzech ostatnich lat przygotowania do świętowania Jubileuszu Roku Dwutysięcznego. Orędzie Fatimy to wezwanie do nawrócenia, współbrzmi bardzo z tym, co nakreśla Jan Paweł II w liście apostołskim 'Tertio millennio adveniente'.

Kolejnym motywem, który skłania nas do przyjęcia na polskiej ziemi pielgrzymującej Matki Bożej z Fatimy, jest dar wolności w wymiarze politycznym, społecznym i religijnym, jaki stał się naszym udziałem podobnie jak i wszystkich krajów Europy Środkowowschodniej. W darze tym dostrzegamy początek spełnienia się jednej z ważnych obietnic fatimskich dotyczących nawrócenia Rosji. Pragniemy dziękować za to Bogu, przyzywając pomocy Matki Bożej w kontynuowaniu tego dzieła, do którego i my, Polacy, chcielibyśmy się włączyć poprzez nasze modlitwy, ofiary, a także pracę naszych kapłanów i katechetów. Za wstawiennictwem Maryi, Królowej Apostołów, chcemy prosić o ducha pojednania i jedności dla wszystkich narodów i wspólnot chrześcijańskich Europy Środkowowschodniej.

I wreszcie jest także racja historyczna. W przyszłym roku obchodzić będziemy 50. rocznicę ofiarowania Narodu Polskiego Niepokalanemu Sercu Maryi. 8 września 1946 roku Episkopat Polski, nawiązując do poświęcenia Kościoła i świata Niepokalanemu Sercu Maryi dokonanego przez papieża Piusa XII w 1942 roku, poświęcił cały naród Niepokalanemu Sercu Maryi. Ufamy, iż uroczystości związane z przybyciem Matki Bożej Fatimskiej do naszego kraju będą odpowiednim uczczeniem tego wydarzenia, a tym samym pogłębieniem naszego narodowego zawierzenia Maryi i poświęceniem się Jej Niepokalanemu Sercu w obliczu nowych zagrożeń i wyzwań współczesności.

Stąd też niech to fatimskie nawiedzenie w Polsce stanie się wielką wspólną modlitwą za Ojczyznę. Polecajmy w tym czasie Maryi cały nasz naród. Mówmy Jej o naszych problemach, zagrażających nam niebezpieczeństwach - o osłabieniu wiary, o braku szacunku dla ludzkiego życia, o rosnącej fali przestępczości, o alkoholizmie i narkomanii, zwłaszcza wśród ludzi młodych, o szerzących się postawach konsumpcyjnych - i błagajmy Ją o wstawiennictwo za nami przed Bogiem. O to, by wyprosiła dla naszego narodu łaskę nawrócenia i pojednania, przebaczenia i wzajemnej miłości, a także dary roztropności i bojaźni Bożej, mądrości i męstwa.

Jest jeszcze jeden szczególny motyw, dla którego chcemy modlić się za przyczyną Fatimskiej Pani. To wdzięczność za posługę pasterską Jana Pawła II, a zwłaszcza za uratowanie go od śmierci 13 maja 1981 roku, kiedy to dokonano zamachu na jego życie. Sam Ojciec święty wiąże ten fakt jednoznacznie z opieką Matki Bożej Fatimskiej. 'Przybywam więc tutaj - mówił Jan Paweł II w Sanktuarium w Fatimie 13 maja 1982 roku - gdyż właśnie w tym dniu ubiegłego roku, na Placu świętego Piotra w Rzymie, został dokonany zamach na życie papieża, co zbiegło się w tajemniczy sposób z datą pierwszego objawienia w Fatimie, które miało miejsce w dniu 13 maja 1917 roku. Daty te spotkały się z sobą w taki sposób, że musiałem odczuć, iż jestem tutaj przedziwnie wezwany... Przybywam, ażeby na tym miejscu, które jak się wydaje, zostało szczególnie wybrane przez Matkę Boga, dziękować Bożej Opatrzności'.

ZACHĘTA DO UDZIAŁU W UROCZYSTOŚCIACH

W dniach 12-13 października br. uda się do Fatimy Narodowa Pielgrzymka, na czele z delegacją Episkopatu Polski. Przywieziona uroczyście do Polski figura Matki Bożej Fatimskiej, która przemierzyła już wiele krajów świata, będzie nawiedzać przez 40 tygodni naszą ziemię, przybywając do każdej diecezji na okres około siedmiu dni. Dziękujemy Bogu za to, że zaistniały wreszcie odpowiednie warunki ku temu, aby pielgrzymująca Matka Boża mogła przybyć również do naszej Ojczyzny. Wszystkich kapłanów i wszystkich wiernych zachęcamy gorąco do uczestnictwa w diecezjalnych uroczystościach i do błagania Boga za przyczyną Niepokalanego Serca Maryi o szczere nawrócenie dla siebie, dla wszystkich Polaków i całego świata. Każda diecezja będzie poinformowana o terminie Nawiedzenia. Opiekę nad figurą Fatimską Nawiedzenia obejmują Księża Pallotyni.

Z pasterskim błogosławieństwem.

Zatwierdzili: KARDYNAŁOWIE, ARCYBISKUPI I BISKUPI POLSCY